

'Gràcies per venir' de La Ludwig Band, cançó per cançó

Repassem cançó per cançó el nou disc de La Ludwig Band amb els seus autors

La Ludwig Band | Natàlia Cronudella

Ja ha vist la llum l'esperat tercer disc de **La Ludwig Band**: *Gràcies per venir* (The Indian Runners / Ceràmiques Guzmán, 2023). Després de la bona rebuda del segon disc *La mateixa sort* (The Indian Runners, 2021) -Premi Enderrock al millor disc de l'any segons la crítica, la banda presenta un nou treball que manté referents com **Pau Riba**, **Sisa** o **Bob Dylan** i n'incorpora de forma clara un de destacat: **Bruce Springsteen**. A continuació, repassem amb el cantant Quim Carandell les onze cançons que conformen aquest nou disc.

1. "El meu amor se n'ha anat de vacances"

"És el primer senzill del disc i l'hem fet amb producció del Joan Borràs (**Oques Grasses**). Va ser la primera cançó del disc que ens vam posar a treballar seriosament, perquè teníem molt clar que havia de ser el senzill. Té una tornada que sembla un eslògan de creuers i vam trobar que era un bon començament. I ha funcionat molt bé".

2. "Bon amic, vell amic"

"Abans de treure el disc, ja l'havíem començat a tocar en directe. Vam decidir fer-ho perquè ens agradava tocar-la, i perquè és bastant agraïda de tocar. Jo ho tinc molt fàcil perquè és gairebé recitar cridant, més que cantar, i instrumentalment és agraïda perquè té pocs acords i permet bastant llibertat de moviment. La cançó és una espècie de rock que parla sobre un duel de pistoles,

però en realitat del que parla és de l'amistat o d'una antiga amistat que està allà encara enquistada".

3. "El dia que et perdoni"

"El títol explica literalment de què va la cançó. La vaig escriure com una broma una mica trista perquè és d'una mala ruptura, però està escrita des de l'humor, en principi, i així esperem que es prengui. A més, és una de les cançons més folk del disc en el bon sentit de la paraula 'folk': més tranquil·leta i balada, més allunyada de l'estridència del rock'n'roll. Ens va quedar molt *mona*. De la gent que ha anat escoltant el disc, és una de les que a tothom li ha agradat".

4. "El teu noi"

"Vam tenir molts problemes per triar el to de la cançó, perquè jo la volia cantar aguda però tampoc gaire... A més, també hi vam posar un teclat amb un so similar al d'un clavicèmbal, i ens donava una mica de problemes perquè si era massa agut molestava. Al final, es va quedar en re bemoll, que és un to que ja es nota que és de tot menys natural. És una cançó que ens va quedar bastant bé; nosaltres mateixos hem fet tota la producció i ens la vam guardar perquè ens feia gràcia fer-la. És una de les que creiem que pot funcionar perquè té una estructura pop molt simple. No l'hem tret com a senzill perquè no pots avançar totes les cançons del disc. Va ser una de les candidates, però vam preferir "Contraban" per a poder ensenyar una mica de tot. De fet, va ser l'última cançó que vam acabar del disc i tota la seva raó de ser en un joc de paraules bastant tontet".

5. "Contraban"

"Sense dubte, una de les cançons que ens va quedar millor del disc, i per això l'hem tret com a senzill. Tota la banda va quedar molta contenta, sona exactament com volíem que sonés. Tracta dos temes recurrents en tot el disc com el desamor i la nocturnitat, i crec que a "Contraban" hi queden molt ben plasmats. Crec que és exactament el que s'espera d'ella: una cançó de rock'n'roll".

6. "A les portes del paradís"

"És una cançó que ja fa temps que anàvem tocant les nostres estones mortes. Ens agrada molt tocar-la per improvisar, perquè és un blues amb una estructura senzilla. És de les més antigues del disc i tot va començar quan li vaig cantar un tros a una amiga que es deia Eva, i em va agradar com quedava. I de mica en mica, va anar convertint-se en la cançó que és avui. Parla una mica de viure amb una possible Eva, en un possible paradís amb una possible tercera persona que ve a esgarrar-los la relació, i que en aquest cas és el narrador de la peça. Un disc no necessita que totes les cançons siguin molt serioses, i aquest tema compleix aquesta funció de treure importància a l'assumpte".

7. "Manela, no vull currar per vostè"

"És la cançó més representativa del disc, la més memorable. A més, s'ha ajuntat molt bé amb el nostre recent fitxatge per Ceràmiques Guzmán (la discogràfica de **Manel**). Això li ha donat una mica de safareig a l'assumpte i que crec que ha estat bé. Crec que seria el tema hauria donat títol al disc si haguéssim estat una mica més fins a l'hora de decidir, i clarament, s'hagués dit *La pela és la pela*".

8. "Has tornat a venir, Judes"

"Dona nom al disc. Ens va costar bastant de fer, perquè són cançons molt fàcils, i que s'entén tan bé que han de ser, que després és molt difícil fer-ho. Igual que "El meu amor se n'ha anat de vacances", la vam produir amb en Joan Borràs (**Oques Grasses**), i en aquesta ocasió, el pobre va haver de fer quatre versions de la cançó perquè cap ens acabava de convèncer. Al final, crec que ha sortit bastant del nostre estil, però ha quedat prou genuí i maco. La lletra parla de la desamistat, l'amistat i el pas del temps i diria que és molt representativa perquè encarna molts temes centrals del disc.

9. "Per allà Lesseps"

"La cançó més curta de la història de **La Ludwig Band**: 2:30 minuts. En un principi, ens durava gairebé quatre, però a escasses hores d'enviar el disc a imprimir, vam esquarterar-la sencera. Era massa llarga i estàvem repetint coses que no calien per a tan sols mantenir una fantasia arranjamentística de la qual tampoc estàvem del tot contents. Ho vam desfer tot i el Joan Borràs es va tornar perquè ho vam acabar per telèfon i va ser una mica estrany. A part d'això, és una cançó on col·laboren la Neus Aranda i l'Eneko Urrestarazu, que van venir a tocar la trompeta i el trombó respectivament, i també hi toca el Pau Lanzeta, el nostre antic pianista. Ens va costar bastant acabar el tema, però que al final ha quedat just com volíem que quedés. És una de les més antigues del disc i està llunyíssim de la primera versió que vam intentar. Temàticament, va sobre un triangle amorós mal gestionat, amb una mica d'atac de banyes i regust mot barceloní. La història va d'un noi que adverteix a un amic seu que vigili amb la noia amb qui es veu perquè ells també es veien abans i el va tractar fatal... Però s'acaba veient que el noi és un gelós i li està dient això perquè no porta molt bé que s'estiguin veient.

10. "Guanyar"

Una cançó que parla sobre una cantautora de rock català, que viu totes les aventures i desventures del que significa ser una estrella del rock en aquest país. No està inspirada en ningú concret, però s'accepten hipòtesis...

11. "El gronxador"

"Vam tenir molt clar que havia de tancar el disc perquè és una cançó amb coses importants i ben dites. En cap moment perd el ritme, i sempre va anar cap amunt. També l'ha produït el Borràs i, quan li va proposar al Roger Cassola (bateria) que fes aquest ritme com un cavall al galop, el Roger va pensar que no se sentiria gens còmode. No ho havíem fet mai i ens recordava molt al bateria de "Benvolgut" de Manel. Se sortia completament del nostre ritme habitual i, tot i que en Roger va tenir dubtes, ara li agrada molt fer aquest ritme.